

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Gratiarum actio, & conclusio totius hujus parvi operis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

tibi suum non impertiatur thesaurum, hicque thesaurus minor non erit, quàm possessio Dei. Ecce quæ tandem futura sit divitiarum tuarum abundantia.

Tunc perspicies, quàm beatus sis futurus ex eo, quod singularem fueris amplexus devotionem; videbis, & admiraberis id, quod non poteris comprehendere, videbis id, & cor tuum perfusum gaudiō non cessabit benedicere Deū, exsolvere illi grates in omnē æternitatē. Bene ominata momenta, inquires, quæ consecravi servitio Dei, non nisi hæc numero, cetera enim omnia mihi sunt inutilia! Beata omnia tempora, quæ litata à me sunt devotioni, omnia namque residua pro me, & quantum ad me, sunt perdita. Beati dies, in quibus devotus extiti, devotus JESU Christo, devotus Sanctissimæ Virgini (hæc enim devotiones, si veræ sunt, nunquam ab invicem separantur) Eheu! si bene habuisssem exploratum, quod proprijs

meis modò perspicio oculis, nunquam fecissem aliud cunctis momentis vitæ meæ, quàm JESU Christo, & Sanctissimæ Virgini devotionis offerre opera; Siquidem luculenter video, id omne esse, quod bonum, quod proficuum, quod pretiosum continet & possidet mundus; omne reliquum non nisi est vanitas.

Tu igitur, mi Fratres, qui ultimas has lecturus es lineas, credas id modò firmissimè, & ex nunc firmiter tecum statue, sed tam firmiter, quasi te voto obstringeres, futurum te deinceps, quoad vita tibi superstes erit (mediante divinâ gratiâ, quæ nunquam tibi deerit) devotissimum JESU Christo, & Virgini Sanctissimæ. Dimitto te cum bono hoc proposito & precor flexo poplite, & exardentissimo affectu cordis mei: Deus Pater JESUS Christus, amabilissimus Salvator meus, Spiritus Sanctus, & Sanctissima Virgo confirmet id ipsum.

*Gratiarum acto & Conclusio totius hujus
parvi operis.*

Grates immortales exsolvo tibi, ô Sanctissima Virgo, adoranda Mater Dei mei, salvatoris mei; Augustissima Regina Angelorum & hominum, suprema Domina omnium Creaturarum: Invoco, & omnium creatorum Entium, quæ universum incolunt orbem, im-

R. P. Isaac, Consultat, Tom. III.

ploro opem, ut me adjuvent in reddendo tibi grates pro innumeris beneficijs, quæ incomparabilis tua in me contulit bonitas, totius meæ decursa vitæ

Sed inter alia pro honore, quo affecisti me, dum meâ uti voluisti operâ, ex consilio quidem & hor-

liiii

tatu

tatu plurimorum fervorum tuorum, gloriæ tuæ exastuantium zelo, ad exarandum aliquid de tuis excellentijs. Obligatio mea non minus, quam mea inclinatio impellebant me quidem ad credendum illas; sed maxima mea inhabilitas retinebat me, metuque percellere me tanti Majestatis argumenti. Dicebam illis, moliri id non audeo, nec ita temerarius ero, ut accensere me velim numero tot tantorumque fervorum Virginis Sanctissimæ, qui tam amplè, tamque dignè scripserunt de illâ, quæque tam sublimi, tam altâ voce ipsius decantârunt laudes: Siquidem, cheu! Quis sim ego in comparatione eorum? Nonnisi tenuis sum pulvisculus, cum magnis hisce montibus comparatus.

Verum sit respondebant mihi, te minus adhuc esse, quam dicas; sed propterea minimus pulvisculus non desinit situm tenere locum & obire partem magni hujus universi; & quamvis sanè ad nihilum accedat proximè, & sermè non plus sit illo, potitur tamen gloriâ, ut opus sit manuum Omnipotentis Creatoris mundi, non minus, quam cœli sunt & sidera; ne metuas, parvitatem tuam repellendam à Sanctissimâ Virgine: Erit potius appositum; illa, quæ novit, humilitatem suam summè profundam attraxisse supra se oculos Dei, ipsiusque ita demulsiße cor, ut obstrinxerit ipsum ad eligendum se in

Matrem suam, oblectabitur ex hoc, quod velut pulvisculum aspiciat te ad pedes suos; firmiter persiste in hac incapacitatis tuæ persuasione, credens, te nihil facere posse, quod dignum sit consideratione, pro ipsius obsequio; dum tot magna ingenia, tot animæ zelo succensæ, accumulârunt ipsi thesauros laudum & gloriæ; ne intermittas in paupertate tuâ inferre parvum denarium tuum thesauro immensarum, ipsius divitiarum; si is nil habeat valoris ex se ipso, valere quid poterit adjectus alijs; & saltem in magnâ hâc eorum, qui ipsam honorant, multitudine, id obibis muneris, quod pulvisculi granum in universo orbe.

Tandem igitur cessi, O Sanctissima Virgo, & ausus sum tibi dicere, quod Abraham dicebat Deo: *Loquar ad Dominum, cum sim pulvis & cinis*: Quantumvis non sim nisi pulvis & cinis, loquat ad supremam meam Dominam, quam honoro, quàmque infinitâ ratione reveor post Deum; & quantum possibile mihi fuerit, glorificabo illam; & ideò ausus sum meos attollere oculos ad aspiciendum in faciem tuam, omni admissus sum contentione cogitare de te, consideravi, indagavi, uti potui incomparabiles excellentias tuas; examinavi sacræ scripturæ oracula, quæ loquuntur de te, consului Sanctos Patres, aures dedi sacræ Theologiæ, & potissimum converti me

ad

ad te, rogans & obsecrans te, ut me instrueres, & ipsamet inspirares mihi, quid dicere vel scribere me velles de excellentijs tuis. Accepi, quod impertiti dignata es mihi, non secundùm amplitudinem ingentis Oceani, quàm effundis è sinu tuo, sed secundùm tenuitatem vasis illud recipientis, & parum quid exaravi de illis in parvo hoc libro.

Sed fateor, & agnosco, quòd locutus sim tam abjectè de excellentijs tuis, & tua decantaverim elogia voce tam infirmâ, tam raurâ, tamque dissonâ, ut postulare à te veniam necesse sit mihi, sicut & facio pròvolatus ad pedes tuos, & dejectâ in terram facie. Non imitator illum Musicum, cui cum obigisset honor cantandi in præsentia Regis sui, is observans, quòd placuisset illi, per magnam expectabat ab eo remunerationem; sed Princeps mercedis loco hæc illi dedit verba: Satis habuisti coram me Cytharizando: Plus quam nimium accepisti à me præmium, dum accommodari tibi aures, non dedignans me tuâ oblectare harmoniâ: Nimius profectò honor, ac nimia pro me felicitas est, ò Augustissimâ Angelorum Regina, quòd permiseris me tuas modulari laudes in præsentia tuâ; absit à me aliquam prætereundam remunerationem, dum obligarum me agnosco ad exsolvendum grates, & effligitandum veniam; plus quam nimiam mihi

faciam crediderem retributionem, si tibi placuisset, quidquam præstando, quòd habuisses acceptum: Si exhauissem omnes tum corporis, tum animæ meæ vires in tuo seruitio, non exigterem magis pretiosam remunerationem, nisi id solatij, quòd ratione quâdam attrissem tibi; ita plus quàm nimio oblectarer, plus quam abundanter mihi crederem satisfactum, si hoc me afficeret favore, dicendo mihi: Audivi te, & placuisti mihi: Satis habuisti, coram me cytharizando.

O-DEUS! Nonne plus quàm nimia sit remuneratio vermiculo terræ, potitum esse prærogativâ, exarandi & evulgandi quidquam de excellentijs Matris Dei; postquam ipsa mihi jam obtinuerat favorem aliquid serbendi de excellentijs Dei Trini & Unius; sicut & de Excellentijs Filij ipsius Unigeniti JESU Christi, voluisse mihi quoque permittere, ut loquerer de Excellentijs suis proprijs, quanti id mihi æstimandum? Sane non labor hic est, sed merces tam pretiosa, ut illâ majorem desiderate non possem in mundo.

Nonne amplissima sit merces, ò Mater Admirabilis, potitum esse consolatione, cogitandò de te, considerandò tuas Excellentias, sequendo te ubivis ab æternitate usque ad æternitatem, id est, ab instanti æterno tuæ prædestinationis usque ad instanti æternum tuæ glori-

rificationis; nunquam non aspiciendô te in diversis, quæ confecti in mundo, itineribus; inter duo extrema, quamvis verum sit, quod infirma mens mea non nisi ita à longe te fuerit secuta, ut vix strictim & ex transcurso te videre & consequenter nec minimam partem potuerim observare excellentiarum & pulchritudinum tuarum: Sic primus omnium agnosco, id quod omnes videbunt optimè, id parum, quod circa illas delineavi, in hoc parvo opere, non esse ad summum nisi umbram umbræ Archetypi, sive originâlis. Sed quàm imperfectum ac rude id esse possit, consolor, me in paupertate meâ, nec quidquam ibi adesse, quod vel minimum à Catholica defleat veritate; siquidem professor ad pedes JESU Christi Unigeniti Filij tui, & ad tuos provelutus, quod si ex subreptione mihi vel unicum excedisset verbum non conforme fidei, aut Ecclesiæ Catholicæ Apostolico-Romanæ sensui, deletum & expunctum id esse volo.

Et nunc, ô Augustissima cæli terræque Regina, subsistendi tempus est, cum meas intuear hic limites, edquod amplius haud nôrim, ubi te inquiram, postquam oculis & corde secutus te sum usque in cælum, cum nihil sit supra hunc ultimum sublimationis tuæ terminum: Ecce te igitur in apogæo gloriæ tuæ, & summo excel-

lentiarum tuarum collocatam vertice; ecce te positum à manu Desupra Thronum Regni sui æterni ut in æternum non amplius descendas ab illo: Omnes hic Angeli Beati, omnèsque Sancti, qui sunt in gloriâ, videbunt te, admirabuntur te, & laudabunt te in cuncta sæculorum sæcula: hic tandem in æternum tu purissimis & abundantissimis domus Dei fueris delicijs; ita in æternum. O solatium omnium animarum te amantium, teque omni prosequentium veneratione! Tu igitur tota affluis honoribus, gloriâ, delicijs in omnem æternitatem: Regnum tuum carebit sine; & gaudium quoque nostrum carere illo debet in gaudii tui contemplatione.

Desino igitur hinc facere verba, meo silentio, melius te honorans quàm meo eloquio; semper autem oculi aperti mihi erunt ad aspiciendum te, cum maximâ cordis mei oblectatione in Throno magnificentiarum tuarum: Nunquam non licitum mihi erit porrigere ad te manus, ad implorandum auxilium tuum in cunctis necessitatibus meis, & expectabo illud cum fiduciâ, plurimis edoctus experimentis, nunquam te mihi dedisse repulsam. Non intermittam offerre tibi omnia desideria, omnèsque gemitus animæ meæ, quibus efflagitem te, urgeam te, importunè obsecrem te, per omnem amorem, quo
Uni-

Unigenitum tuum prosequeris Filium, amabilissimum Salvatorem meum, & per pretiosum è vulneribus ipsius promanantem sanguinem, ut misero mihi esse velis refugium, fiducia, prore. Etio in omnibus periculis vite meæ, & potissimum in mortis meæ horâ, quæ verisimiliter longè amplius non abest. Tandem

Sanctissima Virgo, modò tibi refero, & semper referabo cor meum, rogans te, ut illud possideas, illud dirigas, illud impleas cunctis bonis desiderijs, quæ magis tibi erunt accepta, quæque magis placebunt Charissimo Filio tuo,

JESU Christo.

Amen.

☩ (O) ☩

*Omnia ad majorem DEI, Virginisque absque
labe concepta honorem & gloriam.*

iiiiii 3

IN-